

STELLINGEN DISSERTATIE A.M. (LIQUE) FREDRIKSZ

Stelling 1

De Nederlandse samenleving moet nog veel leren om met nieuwe gemarginaliseerde groepen samen te kunnen leven. (Dit proefschrift: hoofdstuk 1)

Stelling 2

Het 'onbekend maakt onbemind' heeft ervoor gezorgd dat de Indische gemeenschap is gemarginaliseerd door de Nederlandse samenleving. (Dit proefschrift: hoofdstuk 2)

Stelling 3

Overheden doen er goed aan ook in een 'zijns-taal' te spreken waardoor een dialoog mogelijk is. (Dit proefschrift: hoofdstuk 3)

Stelling 4

Men is verplicht om in narratief onderzoek de taal van de ander te spreken.
(Dit proefschrift: hoofdstuk 4)

Stelling 5

De manier waarop de Nederlandse overheid de Indische gemeenschap probeerde te bereiken haalde het onbegrepen voelen niet weg. De reactie van die gemeenschap vanuit hun innerlijke cultuur van vriendelijkheid, gastvrijheid en conflict vermijdend, was er een van zwijgen.

De wijze Nederlandse gezegde: 'horen, zien en zwijgen' levert dus niets op. (Dit proefschrift: hoofdstuk 6)

Stelling 6

Er is geen geldige reden om gemarginaliseerde groepen niet te begrijpen.

Stelling 7

In tegentelling tot kwantitatieve methodes heeft de narratieve methode de mogelijkheid om de brug van vervreemding over te steken.

Stelling 8

De wereld is, zoals Plato zegt, slechts een afspiegeling van de onzichtbare werkelijkheid. Als dit waar is, kan er wel degelijk een medemenselijke werkelijkheid in elke vreemdeling verborgen zijn.

Stelling 9

Bij economische belangen komt het van oudsher wereldberoemde Nederlandse tolerantie naar andere culturen in het gedrang.

Stelling 10

Het ontbreken van medemenselijkheid bij de huidige opvang van asielzoekers lijkt een herhaling te zijn van wat er toentertijd is gebeurd met de Indische gemeenschap.

Stelling 11

Men kan luisteren en toch niets horen. Men kan praten en toch niets zeggen.